

opusdei.org

Komentář k evangeliu: “Víra a služba”

Evangelium 27. neděle v
mezidobí (Cyklus C) a komentář
k evangeliu.

04.10.2025

Evangelium (*Lk 17, 5-10*)

Apoštolové prosili Pána:

„Dej nám více víry!“

Pán řekl:

„Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: `Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře!', poslechla by vás.

Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: `Hned pojd' a sedni si ke stolu'? Spíše mu přece řekne: `Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.' Děkuje snad potom tomu služebníkov, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: `Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.'“

Komentář

V tomto úryvku z evangelia lze jasně rozlišit dvě části. V první části Ježíš hovoří o účinné síle, kterou má víra. Ve druhé části na příkladě vysvětluje,

že pravá víra se musí projevovat v ochotě k nezištné službě.

V první části jsou Ježíšova slova o víře podobná těm, která zaznamenali Matouš a Marek ve svých evangeliích. Tam se říká, že ten, kdo má víru, může říci hoře: „Zvedni se odtud a vrhni se do moře“, a hora ho poslechne (srov. *Mt 21, 21* a *Mk 11, 22-24*). Zde se velmi výstižně vyjadřuje, že by stačila víra „velká jako hořčičné zrnko“, tedy velmi malé semínko o průměru pouhého milimetru, aby se moruši řeklo: „Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře“, a ona by poslechla. Moruše je velký strom s mohutnými a rozsáhlými kořeny, které je velmi obtížné vytrhnout, ale které na druhou stranu nelze pěstovat ve vodě. Příklad moruše, pevně zakořeněné silnými kořeny, je v dokonalém souladu s tím, jak Ježíš začíná svou odpověď: „Kdybyste měli víru...“. Slovo „víra“ v hebrejštině,

'emunah, má stejný kořen jako sloveso „věřit“ (he 'emin), které také znamená „být pevně zakotvený“, „mít pevnost“. To, co Ježíš chce říci, je zcela jasné: víra dává pevnou oporu, která umožňuje čelit nepředstavitelným výzvám, velkým úkolům, které jsou z lidského hlediska nemožné. Tomu, kdo má víru, to znamená tomu, kdo se s důvěrou opírá o Boha, nic nemůže vzdorovat, a proto Ježíš může v jiné situaci říci, že „všechno je možné tomu, kdo věří“ (Mk 9, 23).

Základním předpokladem víry, která dává sílu s Boží podporou, je pokora, která zahrnuje uznání vlastní slabosti. Bůh je protagonistou dějin spásy a vyzývá nás, abychom s ním spolupracovali jako jeho dobří služebníci: o tom pojednává druhá část tohoto evangelního úryvku. Tomu, kdo nezištně slouží druhým z lásky k Bohu, „pomůže vědomí – říká Benedikt XVI. –, že on sám není víc

než nástroj v Pánových rukou, a tak se osvobodí od domněnky, že musí sám osobně provést nutné vylepšení světa. V pokoře udělá to, co je v jeho možnostech, a zbytek pokorně svěří Pánu. Je to Bůh, kdo řídí svět, nikoli my. My mu poskytujeme svou službu jenom v závislosti na míře vlastních možností a díky tomu, že On nám k tomu dává sílu“[1].

Příklad, který Ježíš uvádí ve druhé části tohoto úryvku z evangelia, přímo v Lukášově textu, nás učí, že víru a službu nelze oddělit, ale že jsou úzce propojeny. Intenzivní služba plná obětí, jako ta, kterou vykonává služebník, který po celodenní práci na poli, když se unavený a hladový vrátí domů, přesto začne připravovat večeři pro svého pána, aniž by si stěžoval a aniž by si myslel, že dělá něco mimořádného. Příklad, který Ježíš uvádí, je velmi náročný. V dnešní době by se dalo říci, že ten muž by

potřeboval nějakou dobrou radu od právníka, jak uplatnit svá práva vůči takovému pánovi. Ale tato úplná služba, kterou Ježíš vyžaduje, je stejná jako ta, kterou sám vykonal: „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mk 10,45). Víra dokáže zázraky, zvláště když se projevuje ve službě druhým, podle příkladu Ježíše. Nejsme tedy povoláni sloužit, abychom získali odměnu, ale abychom napodobovali Boha, který se stal služebníkem z lásky k nám.

Svatý Josemaría, který dobře věděl, že víra, která se projevuje skutky služby, je nadpřirozeným darem, který může v duši vnést a posílit pouze Bůh, jednou řekl: „Každý den, ne jednou, ale mnohokrát [...], mu budu říkat to, o co ho žádali apoštolové [...]: *adauge nobis fidem!* (Lk 17, 5), dej nám více víry. A

dodávám: *spem, caritatem*; rozmnož
víru, naději a lásku“[2].

Francisco Varo

[1] Benedikt XVI., *Deus caritas est*, n.
35.

[2] Svatý Josemaría, *Poznámky z
rodinného setkání*, 7-IV-1974.

Citované donem Javierem
Echevarriou, *Dopis 29. září 2012*, n.
12.

Francisco Varo

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-vira-a-sluzba/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-vira-a-sluzba/)
(03.04.2026)